

Pacific Herald.

No. 22

Portland, Wash., den 29 Mai,

18de Aarg.

1870

I Sørens Stand.

Mel.: „Jesus, dinne høje Tunder.“
Hvis du Smertens Gud min vender.
Hvis du Lider Angst og Sød —
Bed — det vil din Gud forståre.
Som ejer glad i Sø og Tøb.
Thi oprigtig Ven, min Ven,
Stiger op til Himmelens —
Derfor Gud dig Trost til jæde,
At din Trog og Gærdet skal ende.

Se Guds Mand i alt dit Helse,
Se de Være, han vil gøre. —
Han vil Troen i din Hjerte,
Derfor lægger Kortet på.
Bed da, Ven! Din Hæve ser
Fra sin Himmel til dig ner,
Og han varet og vil hjælpe
Trof i Sørgens Sieblikke.

All din Rob han vil af Raade
Fra dig verbe — fra ham det
Kan du blot oprigtig række:
Abba Fader, Hjertet let.
Da han varet: Hjælle du.
Smertens Gud skal mildnes om,
Sørgen drenkes, som dig jæerer.
Tørret doct de bitter Tautter.
(Mørketh.) Eb. Roseth.

Betraktning.

(1 Petr. 2, 21 og sgl.)

Det er ret at se op til dem, som menneskeligt salt og fet har udrettet store Tugt over Jordens og glemmer sin Verhåndighed og sit Virke over til vore Hjertter. En ganske anden Erfordring er der for os kristne til at se op til dem, som har levet og dødt til Guds Hjere og sine Menneskeres løbende Skam; thi det, som dog i dybdeste Ømme gør et Menneske efterfølgelsosværdigt, er desv. Tro. Et Menneskes lande Størrelse afgjør dog tilslidt af det, om det har været en krispen. Det er forholdsret til Jesu af Nazaret, Guds og Marias Søn, som aldrig, om et Menneske i dybdeste Forhånd som faldet et godt Menneske. Det er forholdsret til Jesu af Nazaret, som også, om et Menneskes Virke har været et vedligeholdende Virke, iholdt for det selv.

Et Menneske fortjener dødsdømte i dybdeste Ømme, fordi at han som Gotts Minister før os, nu ikke det, som er uddragt over Gotts Tro, er kommet af ham, som selv er Verdens Tro, og den Glorie, det spredes, er kommet fra Guds og Menneskets Søn. Til det ene, store Menneske til Gjærtsgelige er og bliver Jesus Kristus.

Her er uændelig meget mere end alle store og gode Mand og Kvinder. I ham er Hjernen til og Hjelten af alt stort og godt. Det er umuligt at give hans Hjelde fuldigst. Jo længere man ser pas det, des rigere, des højere bliver det. Han ensførte Trof muligvis vi at drage frem,

Apostelen Peter siger om ham i det Sted, som vi har taget for os, at han „alle godes Søn“ og at „det ikke blev funden Enig i hans Mund.“ Dernæst, at han „alle Hjælde igjen, da han blev overvældet, ikke truede, han havs led, men overga det til Gud, som dommer retfærdig,“ og endelig, at „han har vore Sønder paa sit Venstre ven Træet.“

Til Hjelde, som er givet af Frejeren i disse Tider, er: uden Sund, alidt i Sandheden. Aldeles gjorde han noget andet, han godt; ja han gik endog i Elegiens Sted og tog best Sønder med dennes Trof indtil Døden paa Træet paa lig og læk modstandig andet, tiltrædt for, at han selv kom gjorte godt.

Som Hjelle og se paa dette Vildeblad. Han, som i sig selv var tan mæ og hellig, at han selv kan sige: „Kom fan overbavis mig om noget Sund,“ og at Apostelen kan vide, at han i sig selv var saa ubersætt af Sund, at han ikke engang vidste, hvad Sund var, han viser ist heldigvis til Menneskeligheds Kreesse. Med Sandhed kan der siges om ham: „Som Raade du udskeder! Kom lig et al din Ven!“ Da kan nogen ikke større Hjærlighed end at øvre lig et fine Blænde?

Som har lidt andet, haaledes Jonn i det Menneske i Verden har lidt andet. Hans hele Liv har Verdensmænd, om hvem fort i Komed, Foragt, Farvelsels og Maie. Som i et eneste stort Hjærtet lugter han af Verdens Sund og lagger dem paa sine Skulder

og bærer op hos Herkels Tro. Gjæller ofteledig. Mælde måtte det ikke være for ham, som var uden Sund, at jeg nu vide sig betragtet af Mennesker, jo havd mere et, af Gud i Hunden, som den ene, nære Gæder og Misærde. Et det umuligt, at han, indhændt mellem Himmel og Jord, som fortjester at komme Jordens og Hunders, una mæder: „Min Gud! min Gud! Hvorfor har du forladt mig?“ Og dog, under et Mælde en Taalmodighed, en stille Hengivenhed, som number atter og other døde Jerome: „Hle min mæn din Væge sel. Han kendte ikke ejen, da han blev overvældet, han opledt ikke sin Mund som et Kam, der ledes til Siegterheden.

Overledes man til Blåse tilmodighed, man vi hilte os Ansigt til Ansigt med dette Hjelde og paa samme Tid hører Apostelen Hermannus: „Selv dertil er I fælt, efterdi ejtan Kristus har lidt for os og efterladt os et Ejentel, hvorof I skal hælde efterlige hans Hjelper!“ Vi fortæller igjen: overledes man til Blåse tilmodighed, man til taar af Trof af Jesu Hjelde, som er givne i de nærværende Tider, og en vender paa os!

Men, vil du da måske sige, overledes et det umuligt for noget Menneske, at ligne Jesu og træde i hans Hjelper? Et ikke dette umulige Strom, som Hjelle til os?

Det er sandt: Det er umuligt at følge Jesu efter,“ siger du til sammen ham vor, fortæld du et Sammen i Verhåndigt Samfund med ham; thi førend het ifer, vil du ikke det, som Sandhed er godt, vil du ikke ikke andet, vil du ikke finde modstand, vil du ikke øre dig for andee, endlige for dem, som gjør dig andet. Hjærlighedt som Morlæven, som Hjelle Gud eller Panteren sine Blænde, kan du følge Jesus efter og ligne Jesu, fortæld den fine Fortælling er foregået med dig, at du er blevet overvældet, er bieben et Guds Vær. Derfor ikke her ejtan i de nærmeste Tider.

Han, som har vore Sønder paa sit Venstre ven Træet, fortældt af ejtende fra Sunden, skal leve i Rettselighed, han, ved hvis Søn I er legte. Thi I var som tilhørende Gært, mens er

en overvældet til over Etjels Gyde og Tiffenmand.

Hjem er det oftaa, Apostelen sender sig til! Hjem er det, som venter Jesu Gjærtsgelige! Det er af dem, som er længe ved Jesu Side. Det er af dem, som er udvæld fra Sunden. Det er af dem, som vistnok har var som tilhørende Gært, mens nu er overvældet til sin Etjels Gyde og Tiffenmand.

Her er Veien laget fra flert, som det gaar en. Vorfaam du ikke ligner Jesu, derfor du ikke træder i Jesu Hjelper, forment du aldrig i Christbed ind i Guds Himmel. Men fol du forment til et ligner Jesu, men du først med Gud have set og salt, at du, som du er, danner Jesu Hjelde-Hjelde, hvor i den nærværende Modestning til hem, som er det ene, høje Ideal, som er Sandheden, som er Hjærligheden, som er Taalmodigheden. Et om dog enher ville male sig selv med Jesu Hjelde over Sudde ikke dette Jesu Hjelde selv og fremst gister hen fremmede Gjerning at fulde Dommen: Du er vejet og funden for det.

Men dette Hjelde vil da ogsaa fastgøre sin egentlige Gjerning og sine sin drogende Ringt og drage hen til sig selv, det eneste Sted, hvorfra Uregommens udtrækkere. Da noer dette Hjelde har vundet Stiftele, vil ogsaa Sandheden, mindet i af Christbedighed, vise sig. Den vil forment frem i Hjelde og Kjælde overfor Dommen i enestet Stiftele og i Hjærlighed til alt godt, i brennende Troer efter at døde godt mod vore Menneskeværet og i Villighed til at øve og lide for enhver god Sag.

Da mere Jesu Hjelde vænger sig i voet hin, des mere vil ogsaa vi seim Jesu eget Hjelde blive en bringende Ringt. Saarlig gjælder da det hem, som skal være Jesu Hjelde. Jesu Sandbed.

Saa snart de har levet og virket i Jesu, Guds Søn, Tro og for Hjelle Gang lillet sine Dage i Jesu Hjerte, vil der Blåse Rum og Kænghedet for Ødet: „Kom eders Veilebere hin, som har fortjent eder Guds Tro, og nær I betragter Ulykken af dere Sandbed, da efterfulg deres Tro!“

— 31. — 32.

Almindelige Regler for gudeligt Liv.

Gudsfrøgt er den højeste Værdi.

Med over Dag kommer du Døden, Dommen og Ejigheden nærmere; tæn derfor over Dag over, hvortil du skal kunne løftet i Dommens og Dødens strenge Præsæde, og hvoredes du skal kunne vinde det evige Liv! Giv osie Agt paa alle dine Tørster, Ord og Gjerninger; thi du skal engang afsløge et uønskede Regnssab for dem alle! Tænk i Mittenens Time, at Døden kan overvæsse dig om Natten; tænk tidlig om Morgenens, at den kan træffe dig i Dagens Øeb!

Cspst ikke Omvendelsen og dit Livs Bedring til Morgendagen; thi Morgendagen er uvis, men Døden, som truer, er vis! Det er til stede under for Gudsretigheden og Omvendelsens Uafståelse. Forogter du den Helligeands Skældelse i dit Hjerte, saa vil du aldri komme til land Bod og Bedring. Cspst ikke Omvendelsen og dit Livs Fortredning til Alderdommen, men ønde Gud selv din Blomstrende Kongdom! For en Engling er Alderdommen uvis, men for den ubodhverdige Engling er Fortredelsen vis. Ingen Alder er mere tilfældet til at tjene Gud end den med Regens- og Sjælestørster fuldfedte og Blomstrende Kongdom.

Du skal aldri foretage en vist Gjerning for at besejre noget Menneske; thi ikke det Menneske, men Gud skal engang domme dit Venst, og i det derfor, at du ikke sætter noget Menneskes Kunst over Guds Raad!

Paa Herrens Veje strider vi enten venner, eller vi går tilbage; men derfor dobbelt dit Venst, om du gør frens eller tilbage i Alderdommen for Gudsfrøgt! Vi staa stille paa Herrens Vej er det samme som at gaa tilbage; stræk derfor efter, at du ikke bliver stillestaaende, men gør stille fremad paa Herrens Vej!

Var i al din Ungdoms lejlighed og venlig mod alle, ingen til Verden, fortrolig med din, lev gudeligt for Gud, mod dig selv tungt, mod Sortens respektigt! Vis dig hjerlighedsrig mod din Ven, overberende mod din Nenne, velvillig mod alle og velgående mod jaa mange, som du kender!

Da, medens du lever, daglig kør fra dig selv og dine Snyder, saa skal du i Døden leve for Gud! Vis i din Hjelpe hjerlighedsvenlighedsmod i dit Aarhun Mildhed, i din Ortsel Modenhed, i Ungjengelsens Kærlighed, i Bedstevellen Kærlighed!

Tænk altid paa tre forgangne Ting: paa de Synder, du har begaant, paa det gode, du har undført, paa den Lid, du har talt! Tænk lidt paa tre nærværende Ting: paa dette timelige Livs Størthed, paa hvo paniskeligt det er at vorde helig, paa de udvalgte ringe Amta! Tænk stedje paa tre tilkommende Ting: paa

Døden, som er frugtligere end alt andet, paa de evige Straffes som er fuldstændigere end alt, hvad henvældet!

Hed hver Aften om Berolidelse for de Synder, du paa den bestyrkende Dag har begaant; hed paa den sidste Dag i Væren, at Gud vil utslette de fortidne Dages Overtrædelser! Berolig om Morgenens, hvor mange der er, som har styrket sig i den evige Fortidshjelpe, og tal Gud, at han endnu har formindt dig Lid til Bod og Bedring!

Tre hele Væg gaa dig aldri af Minde: det Dio, som ser alt, det Dio som hører alt, og Døgernes, hvori alle Ting er opstremme!

Gud har gavne og albede med delt sig til dig; meddel dig derfor ogsaa omstede og albede til din Hjælp! Det bedste Liv er det, som hælt og holdent ofres til andre Ting. Vis Fortidens Lykkebed og Hjelpebed, hvilken din Eigendom Maad og Hjælp, din Undermand Verstedske og Beleidning!

Til Legrene deres Sjælen underdøigt, men Sjælen igjen Gud! Gærd over det onde, du har gjort, og for ringe det gøde, som er i dig. Hvor ved høje dit Hjertes Lust og Venstefel efter det tilkommende gode! Tænk paa din Sind, saa du angter den — paa din Øeb, saa du giver sig paa Sindens; tænk paa Guds Retfærdighed, som du frugter den, — paa Guds Barnhjertighed, saa du ikke fortviler?

Deng dig som meget, som du kan, fra Verden og indi dig gavne til Hjertets Lærelære! Det er stedje, at din Kærlighed kan komme i fare ved Selvskuet, din Aldmænged ved Misbrug, din Gudsfrøgt ved Livets manglende Hjertemal!

Sæg høje at være Kristus til Verden; træt ikke for at misbruge nogen anden end ham! Bed altid til Gud, at han maa høre, hvad han vil, at han maa give, hvad han børde; at han maa hjælpe, hvad der er freet, og ikke det, som skal ske!

Sætteset som du vil høje, hvælbeser du ejsa værre; thi Gud dommer ikke efter Synet, men efter Virkeligheden.

Vogt dig, naar du falder, for Ordunderi; thi fortvær utilberligt Ord skal du paa Dommens Dag giøre Regnssab!

Alle en eneste af dine Gjerninger forsoner, inordnér de end monne være, men de bliver alle udtræede som en Lid for Ejigheden. Saar du i stødet, skal du hæste Forstørrelse af stødet; men jaar du i Kælden, skal du hæste det evige Liv af Kælden.

Overlev denne Verdens Øre, ei heller hemmenhobede Statte og Rigdomme, hvælven Verdens Øst, ei heller dens Fortjængelighed skal sige dig, men alle disse Gjerninger skal, naar

du gør ud af Døden. Folge dig. Saaledes som du derfor engang vil finnes at være for Guds Domstol, saaledes man du allerede idag være for hans Amtsigt.

Bordet ikke det, du har, for højt; verdier hellere det højt, som lades dig! Høvmod dig ikke af det, som er dig givet, men ydmyg dig meget mere ved Taufen paa det, som er dig negtet!

Læt at leve, medens det endnu er dig farværd at leve! Her i Livet enten vindes eller tabes det evige Liv. Etter Døden er ikke længere Lid at virke; da begynder Hjælpebediens Lid.

Hellig Ejsterhuse værre Selvhuset i din Øeb; Selvhuset af Gudens Smerten Andagt; Andagten Øen;

Overmodede godt for Hjertets Fred er Mændens Tomhed.

Jo mere du skiller dig fra Verden, desmere bliver du Gud velbehørig. Alt, hvad du længes efter at have, man du ikke bede dig af Gud; giv ham Lid for alt, hvad du cier! Den, som ikke tæller for en Gave, har er ikke værdig Gaven. Mændens Østram opører at flyde ned, naar vor Lid er stiger op til Himmelens.

God alt, hvad der møder dig, tjenne dig til gode! Saar ofte noget godt tildeles dig, saa lad det være dig en Velighed til Guds Øm og Taffigelie; rammer noget onde dig, saa lad det alvorlig vælle dig til Anger og Omvendelse!

Vis din Ejertes Magt ved at hædre, din Visdoms Kraft ved at undervise, din Rigdoms Størhed ved at gjøre vel og meddele! Medgangen tæver dig ikke modlas. Medgangen ikke overmodig!

Kristus være dit Livs Maal, saa ham i Livet paa det du maa komme til ham i det himmelske Hædreland.

Væg i alle Ting fremfor alt Vand paa den dybeste Hjælighed og paa den brennende Hjærlighed! Hjærligheden opførte dit Hjerte til Gud, saa du holder dig fast til ham! Hjæligheden giv dig ringe Taufet om dig selv paa det du ikke maa hømme dig!

Vær at erfjende Gud som en Fader i Hjærlighed, som en Herre i Lægt og Bedbed, som en Herre i Strenghed; elst ham som en Fader med front Sind; frøgt ham som din Herre, fordi du plejer det. Elst ham; thi han har intet til Hjærlighed; frøgt ham; thi han har ikke Lust til Synden.

Frodt Herren og haab paa ham, saa din Ejendighed og pris hans Raade. O Gud, du, som har virket Viljen, virk du også Ejerningen efter dit gode Velbehøg. Amen!

— Joh. Berthold.

Oversættende.

I en længere Afhandling om „Mission-gaver,” som en tyk Prent holdt i 1894, og hørte der aufsættes afhjælpsmæssig om „glade Gjævere,” meddeles Herhættens og saa en Samtale mellem et Eggemor, som havde filialer, at den for Missionens vidkjære Hustru sit sin vragaallige Mand bragt paa andre Land. Denne Samtale meddeles vi her i det Haab, at den vil kunne virke til at forøge de glade Gjævers Tal blandt os.

„Nei, Rose, saaledes kan det ikke blive ved at gaa,” sagde Dr. H. til sin Hustru, efter at de ved hinanden’s Side var komme ud af Stirkedøren.

„Hvad kan ikke blive ved at gaa saaledes, hjerte?”

„Ja, denne evindelige Gjæve; nogen har man vundet Venneruppen i Sammen, saa man maa have den op igjen. Hør Sondag er der noget mit, man skal give til, og det vil naturligvis blive haaledes ved, saaledes vi er dumme nog til at finde os deri. For et Vor Uger siden var det Magdalenefagen, det gjaldt, dernæst Bibelselskabet, saa Diafonijsfagen, idet er det Hedenungsmissionen, og næste Sondag kommer vi saa Hedenungsmissionen paa Tævetet, eller hvad det nu bliver for en Tag!”

„Men, hjærte Mand, vi har jo endnu ikke ikke givet noget til Hedenungsmissionen høer; du vil da vel ikke høre, at vi overhovedet har intet til at bidrage til den?”

„Sædje Hart gav jeg et rundeligt Videbag, og da var det rigtignok mit Hjærtet, at jeg ikke ville give noget i dette Bag. Jeg gav os ved, hvoredes man skal kunne bringe noget tilfide for sine gamle Dage, naar der uafledte stiles faaandanne Strø til en.”

„Men, Mand dog — ” indstød Hrn. H. — idet han saa paa ham med et bekræftende Øjet.

„Nu, hjærd mener du med dit ”nu“?”

„Jeg mener, hjærte Mand, at du skalde velige dine Øer noget forsigtere; til Missionen har du fortalte gæret jem — siger og skriver nem — strøer, men for dine gamle Dage har du i det samme har lagt næsten 1.000 Strøer til side.”

„Ja, men hvem vedstunner det, naar jeg er mere forsigtsmæssig end andre! Skal de andre have Protien deraf eller jeg selv, der har måttet slide i mit Ansigts Øved for at forhæne disse Millinger?”

„Spørg dog hellere, om du, naar Gud giver dig mere end andre, ikke oven har større Forpligtelser end de.”

„Du tager altid Parti imod mig, Rose! Set mit også, at jeg gav jan meget, som du og Presten mener,

Pacific Herald.

A Religious Weekly,
christian Usgivad udgivet af Preste-
konsulenten for Pacific District af den
Korste Synode ved en Ammit.

Entered at the postoffice at Parkland,
Wash., as second class matter.

Mit vedrørende Redaktionen ind-
sendes til H. C. Bjørn, 1818 Dono-
van Rue, South Wellington, Wash.

Allt Præsidenter, Pefejudicierer og
Røffter indlædes til Pastor Ove J.
C. Bjørn, 1701 St. St. Tacoma.

Mit vedrørende bette Blads Korræ-
ning behørges af Past. H. W. Lær-
nagel. Være godesjere "Pacific
Herald," Stanwood, Wash., vil vaa
tom.

Blader Først

Past Bjørn		5 .75
Past Bjørn til Canada		1.00
Past Bjørn til Norge		1.00

Adresse: Stanwood, Washington.

Om Absolutionen.

(Referat holdt under Kredsnædet i
Tøllfodt af Past. O. A.
Lingstad.)

Der er intet Hell i Verden, som ikke har noget Slags Religion. Der har heller aldrin levet noget Gott i Verden, som ikke har besattet sig ved noget Slags Gudsdyrkelse. Dette har næret Enhjældet og er frændes Enhjældet, fordi Enhjæld Menneske og Enhjæld Gud har Guds Lov indtrucken i sit Øjet, harret Guds Ret i sin Øje, har Sognsindighed. Enhjæld Paulus taler om helle i sit brev til Romerne, idet han siger (1. 18.20): "Guds Frede uabenbarer fra himmelens øver af de Menneskers Ugrundlighed og Uretordighed, som ufulde Sandheden ved Uretordighed; thi det, som man sag vide om Gud, er uabenbarer dem, thi Gud har uabenbarer dem det, thi hans usynlige Øjen, hende hans evige Kraft og Gudsdommehed, ses fra Verdens Enhjæld af, idet det forstørres af Menneskerne, fra de ikke have noget Undsboldning." Just Menneske har aldrin fuldmænnen fri sig fra den Tanke, at der er en Gud til. Og dermed følger Trænen til at bytte ham, og altså Religion.

Verden har leet og jer endnu man-
ge Slags Religioner. Nem et der
kan kan være en anden Religion og
alle mange andre, hvor sig selv, thi
den andre Gud er um en. Derfor si-
ger Paulus Paulus vildere, til For-
flating over Enhjælden, fooden son-
der er. Den endog de kendte Gud,
crede eller taffede de hem dog ikke
som Gud, men disse forfremelige i
sin Tanke, og heret uforståndige
Øjet blev formeclet. Da de sagde
sig al mere vise, blev de Docter og
fædre der ejerforstående ihed-
derheds til Enhjæld med Misledet af
et forfremligt Menneske og af Gu-

de og forfremde Dyr og Dame" (1. Rom. 21.23). Enhjældens tilbedes og
for idag Naturen, Solen, Højsæder,
Billeder, Afghedsstifter, Dyr, og lig-
nende af forfremlige Hedninge-Gott.
Alle Religioner har dog dette tilfæl-
le, at de erpender at der er et Mis-
forhold mellem Gud og Mennesken.
Dette er laa, fordi den Lov, som Gud
har indskrevet i Menneskenes hjertet,
forbedrarrer enget der. Derfor si-
ger Paulus igen, "at hele Enhjælden
tilsammen fatter ig et tilfælde
i Sweete Indstil ur" (Rom. 8. 22).

Derfor er det, at "Enhjældens
Engel ventet paa Guds Barn, da er
Menneskenes hjerte," som Kresten siger
(Rom. 8. 19). Hjertets begej-
ring er at løsne til Gud, til
den enige Gud, at blive uabenbarer
som et Guds Barn; til den Ende sa-
ger Menneskenes paa sine forfremlige
Øje at udjense det Misforhold, som de
fører der et mellem dem og Gud, Ga-
deren. Enhjældes høster den indstille
Vinde sit Barn i Bloden Genges for
at tilfredsstille Guden, vore Høfæ-
dere i Norge vredes til Thor og Odin.
Indianerne i Klæde øvre Bill og
Nord til sine Totem-Pole, og inden-
for Enhjælden ofrer man til Enhjæld
Spægely og andre Slags Øjerninger,
som ofte kan være gode naf i sig
søn, men som dog ikke er gode for
Gud, hvis Hellighed fravælt doglig-
heds Øjerninger er ikke gode i den
Høfædere, at man kan forhøre uregt
hos Gud i Enhjæld med hem; de kan
ikke udjense Misforholdet mellem
Gud og Enhjælden. Thi følgs en
vi hørde gjort alt det gode, som vi
sefles at gjøre i de til Gud, men
et fremmede øje. Vi ere smittede
af Enhjæld, thi vi ikke kan gjort det, vi
vur stolde at gjøre."

Der er dog endnu Enhjæld til Gud
Anledning til at for Enhjældes For-
hælder, Forhæder for alle Overtræ-
delser mod Guds hellige Lov. Der
er en Helligdom, som er den Sande,
menlig stræffendommen. Den ene høj-
de Gud har uabenbarer Menneske
Øjen til Ha ingen. Eller vildes
sit Led, i Bibelen. Dette Led vil-
er af alle, at vi er Synder, men det
uabenbarer os også Guds Greje for
alle Øjef.

Dette Sandheds Led vil er af, at
intet Menneske kan els om nogen
Munde udjense Misforholdet mellem
Gud og Enhjælden. Men det vil er os
og os, at Gud selv har udjernet det
ved sin Son Jesu Kristus, som kom
til Verden for at gjøre Enhjældes folke-
ge. Denne Jesu Kristus var og er
alle Mennesker Greje, all ind under
Loven, der alle vore Synder for
os paa Korset, led Straffen for dem,
"at han selv hen til en Gjeldsbelæg-
ning for alle." I Enhjæld, "Han
sparede ikke sin egen Son," Kristus
fritskete os fra Verdens Forbundelle-
der han blev en Forbundelse for os, "Gud i Kristo forlægte Verden med

sig selv." Gud har selv udjernet Mis-
forholdet.

Troer vi dette, troer vi Kristus og
hun forhæstet, har vi givet op Han-
bet om selv at kunne udjense Sun-
dens Misforhold, men fortræder vi i
fald Enhjæld til Kristus, da blir vi
udjernede som Guds Barn, da er
vi frelste i al Evighed. Troer vi det
ikke, tager vi ikke Gud paa hans
Ord, da forlænner vi jo Guds egen
Øjning og Guds og dermed hele
Enhjælden.

Men dette er Evangelists Budslab:
"Gud i strikt forlæste Verden med
sig selv." Son har Gud ejest Ver-
den, at han har givet sin Son, den
ukoserne, paa det at boer den, som
tror på ham, ikke skal fortæbes, men
have et evigt Liv." Og dette er Hud-
suldet af alle Guds Enhjældes Predi-
kten: Syndernes Forlæselse i Kristus,
og dermed enig Enhjæld. Thi Jesu
fører selv: "Jeg er Vejen, Sand-
heden og Livet, inaae kommet til Synderen
(dermed til Enhjæld) uden
gennem mig."

Men det var om Absolutionen, vi
skalde samme. Nu har jeg givet den-
ne Udredning af Evangelists Ver-
kning op Hudhold, fordi den kritiske
Sandhæng, som vi kalder Absolutionen,
er intet andet end Evangeliet
benyttet til en ewenigt paa en eller
toere enkelte Personer, som sætter
dets Trost. Der har været og er
mange forfalsede Meninger om, hvad
Absolutionen egentlig er, men disse
forfalske Meninger kommer derof, at
man ikke kendte Evangelists egentlige
Hudhold. Thi har mange mener,
at Kristus han har gjort det mestig
for os at blive frelste, ikke at han i
Enhjælden har gjort det mestig

Den kritiske Sandhæng, som til
nærmest plejer at kalde Absolutionen,
er den Sandhæng, som efter vores Mi-
nister forekommer sammen med Enhjæ-
ldens i Forbindelse med Enhjælden.

Denne Sandhældes Sandhæng, at
Presten paa Guds og sit hellige En-
hjældes Begye med Sandhængslegge-
tiget enget ikke kan Sandhængs
i Sandhæng i Sandhæng og
Sandhæng og den Helligheds Ravn.

Dette gjørst ofte i den hellige
Enhjældens Ravn. Dagen førde gis-
te det, hvis det ikke var hjemlet i
Guds Led. Men Absolutionen er
vel hjemlet det. De Enhjældes kom
vi her støtter os til er:

Matt. 18. 18 (Jesus sagde): „Con-
siderligere sigre jeg ikke: Hvadom-
helt G blinde vor Verden, skal være
bundet i Enhjælden, og hvadomhelt
G løse vor Verden, skal være løst i
Enhjælden";

Job. 20. 23: „Derom G forlade
nogen dens Synd, ere de dem for-
ladte; dersom G beholde nogen dens
Synder ere de dem beholdne."

Absolutionen er altsaa indstillet af
Gud selv. G har tilføjet dem enten
en Synd, der besirer Evangeliet
Krest. Sandhængs Forlæselse.

Absolutionen er altsaa ikke et So-
freniente i højere Forstand, thi
Syndernes Forlæselse og Raaden i
Enhjæld Enhjældes og gives ikke der ved
noget mindst Nildet. Saaledes som
Verden i Raaden og Prædet og Bi-
nen i Allerens Sakramente.

Absolutionen er ikke en Dommer-
handling af Prelen, hvori han er-
fører, at den og den er et Raade-
nare, thi Absolutionen er et udtryk
for Guds Hjertes Forhold og Til-
stand, ikke noget.

Absolutionen er ikke betinget, inde-
bos nemlig at der ikke skalde være no-
gen Syndernes Forlæselse der, hvori
Mennesket var ubesvært og uben-
tro, thi alle Verdens Synder ere
allerede forladte ved Jesu Kristi
Blod, og Gud har allerede absolu-
ret hele Verden ved Jesu Kristi Op-
standelse. Absolutionen er ikke bø-
re et frontt Visse om, at Gud dog i
Raade måtte ville forlade Enhjælden
barnet des Synder, thi Syndernes Forlæselse
er allerede erhvervet for
alle Mennesker.

Men Absolutionen er Evangelists
Budslab: Denne Synder ere dig for-
ladte for Jesu Kristi Blod, til den en-
stede Synder. Om han troet dette
Budslab og forlades anstammer det
og som noget godt af det, det er et
andet Evangelium. Absolutionen er
imidlertid også Led om Raade
præbiter for den eneste Synder.

Vi Absolutionen, denne Tilsigen
af Syndernes Forlæselse til den en-
stede, forlæsser Dio. Dette Budslab em-
plededes meddeltes fra Gud til Synder-
en, saat Synderen skal tro det. Er-
fører et Menneske ikke, at det er en
en Synder, han betyder Budslabet
om Syndernes Forlæselse intet; lig-
som et Budslab til mig, om at jeg
er fri fra en Gheld paa \$500, intet
ville betale for mig, hvis jeg ikke var
intet bemærket, at jeg virkelig holdt
vebloustrude disse \$500. Men
erfører et Menneske, at det har fun-
det til Sandhængsle, og erfører
det, at det er den samme Gud, hvis
Hellighed og Retordighed fordam-
mer ham, som dog i Jesu Ravn til-
giver ham Sandhæng og dens Straf, da
er jo Absolutionens Budslab ham til
den forfremlige Trost. Men hvis han
ikke troer Budslabet fra Gud om hans
Raade, han har han intet godt af det,

endog Buddstabet i sig selv er fundt i al Enheds.

Vi skulle altsaa tro denne Absolution, som vi saaer i Absolutionen, som en Gott, der lyder fra himlen. Dertil er jo Evangeliet Gott. Kristus har selv befalet, at vi i hans Navn skulle „predike Den verdens og Sønnernes Forladelse for alle Folk“ (Joh. 24, 47). Sonderne Forladelse er noget, som allerede er erhvervet ved Kristi fuldtidige Kresning; denne Forladelse boede rede til at ankomme i Tro; denne Forladelse bringes til dig og mig i Evangeliet i Umandelighed, og til dig og mig personlig i Absolutionen.

Absolutionen grunder sig altsaa paa disse to Ting: 1) Gud er i Stridskamp med Verben; 2) dette Budslab skal vi vcrede for al Enheden. Sonderne Forladelse, Absolutionens Indhold, er en gang for alle erhvervet ved Kristi Krestjenske; denne Sandhed er det Absolutionens forstander for hvem enesten Sonder; men skal Sonderen haa noget godt af denne Absolutionens Raabeposte, man han tre den, ankomme den ikke. „Fordi Kristus allerede har udlettet vores Sønder som en Enge, derfor taler Gud Forladelens Ord til os, derfor er Absolutionen altid traftig som et Forladelens Ord,” enten man tror eller ej. „Det hvad? om nogle varer vortre, man dece-
tanito kunde giøre Guds Trofasthed til intet? Det varre langt fra! (Rom. 3, 29). Ut lejre Ordet ikke forandres ved vor Tro eller Tanstro, kres agsaa stort i Hebr. 4, 2: „Og saa for os et Forjættelsen forundt. Ligefam for hine; men ordet, som de hørte, hlyd dem iffe, fordi det ikke forenedes med Troen i dem, som hørte det.“

Gud absolverer altsaa glemme Forladelens Ord, som saaer Tro for at blive til Besvignelse. Men dette sit Ord har han givet til sin Stift. Ved sit Ord viser han Menigheds Seien til Enheds; Ordet er Reglen til Himmeriges Rige; dennes Regel har han betraet til sin Menighed, som vi har hørt. Men ingen kan jo forlade Sonder, uden den, mod hvem Synden er begaet, altsaa fun Gud. Derfor slaaer der Ifrenet. „Hvem kan forlade Sonder uden en nemlig Gud?“ Gud siger (Ea. 43, 23): „Jeg, jeg er den, som adskiller dine Misgivninger for min Stald, og dine Sønder kommer jeg ikke ihu.“ Men saa siger Kristus ogsaa til sine Disciple. „Hva som hører mig.“ Det er altsaa Guds Gott, som hører gjennem hans Menighed og hvem enesten troende, naar han forlader Evangeliet, og det har vi i Absolution.

Det er altsaa Gud, som forlunder Sonderne Forladelse, altsaa absolverer, gjennem sin Menighed og sine

Tjenere. Men den offentlige Kirkefrie Handling, som vi nærmest tænker paa, nuar vi nævner Absolutionen, er jo den, som her ved Preten, dog jo i Forbindelse med Kristusmaal og Allergang af præktiske Sønner. Det skal man iffe tro, at det er noget formeligt, nuar Preten siger, „Giver jeg dig alle dine Sønders naadige Forladelse“ osv. Vi Preten maaer joer for det forstie因素 den, der er kaldt af Gud til at „forsvnde de bundne Gangslets Opladelse.“ og betraet som Menighedens Tjenere. Det er kaldt of den til at formidle Prædikenbedret og Raadmeddelen. Offentlig Absolution kan derfor kun den meddeles, som er rettelig prævet og ordentlig og retmæssig kaldet til Pretn. Privat Absolution kan en hver loeb Kirken meddele en Sonder, der kommt os Kirken for hvem i Kraft af det andelige Pretnedemant. — Luther taler ogsaa etheds om, at her du ikke Pretn, saa gaa og skrifte for din Fader eller Broder eller en anden Kristen — men embedsmæssig, i Kraft af sit Gudsbede, kan han den, hvis rettelig er kaldet til en Menigheds Tjekelægger meddeles ogsaa den private Absolution. Men udenfor Kirken, hvor ikke Evangeliet er, der er heller ingen Absolution eller Sonderne Forladelse.

Den særegne Besvignelse ved den Kirkefrie Handling, som vi kalber Absolutionen, er den af Gud saa at høje tager den enestle Sonder for sig i Ettern, alene, under fire Hine, og oversaa og indtrængende fortæller ham om, at netop hans Sonder ere han forladelig for Jesu Kristi Stald. Mange tager hulst af, at Absolutionen meddeles sandanne, som de anter for ubodsfærdige Sondere. Og saa mener man, at der er ingen Absolution, hvori der er ingen Tro. Men her blander man Uddelelsen og Sammenkaffen sammen. Absolutionen er altsaa gyldig for Gud; Tjenernes Tilfælle af Sonderne Forladelse er altsaa Guds Tilfælle af samme Sandhed, da er et og samme Besvigning; men samtidig dermed holder Gud altsaa den Dom: „Du iste, som du troer, din Tro har frest dig.“ Daud Nebbelelsen af Absolutionen til en andenbor ubodsfærdig Sonder angaaer, saa iste dog ingen Guds Tjeners absolviret ham, ejer det Guds Ord, at man ikke skal „late Verden se Eoin“; da det holdes, at man skal være tro og samvittighedsbærende Husholder over Guds Raadgaver. Der en ubodsfærdig skal jo ikke Evangeliet, men Døren, prædiken. Den skal være var Dragtemester til Kristus. „De farste have ikke Krype Beden, men de som have Død.“ Sandbare ubodsfærdige skal man ikke lade, men mogel mere binde. Derfor er det ogsaa, at vi i den latiflette Kirke holder fast paa privat Kristusmaal, dog uden Opramning af de

enestle Sonder, hvem Absolutionen meddeles.

Gud den Hellige skal jo give os en rigere og dybere Erfjendelighed af denne Guds overordentlige Raade mod os, at han gennem Jesu Menighed og sine Tjepere vil komme til at enhver højt personlig og trælt os i Ansigtsens unge Time med det Ord, „Son, der frimodig, din Sønder ere dig forladte!“ Han hvilke os ogsaa til at udvise sind Laftnemægtighed derfor i hele vores Levnet, for Jesu Stald!

Som Ledetroad i Distrikten over dette Område kan komme følgende Punkter tjene:

1. Absolutionen er intet andet end Evangelietz Budslab om Sonderne naadige Forladelse for Jesu Kristi Stald, tilhørt den enestle Sonder ifølge Guds egen Velelin.

2. Absolutionen er altsaa gyldig for Gud, men dens Rytte og Særlighed for den enestle Enheds tjenere bestoer, at vedkommende tror dette Guds Tilhørt om sine Sønders naadige Forladelse.

3. Absolutionen som en Kirkefrie Handling meddeles offentligvis af Preten som Guds og Menighedens Tjenere.

4. Absolutionen har meddeles til alle dem, som begære det, usikker til Sandheden som ere aabenbare ubodsfærdige Sondere. Hellige Matt 7, 6.

Bort Arbejdsselskab.

Bethell.

Bethelshøringen holder tilhørsdagene Mandgutternes Hall ved dag 25. den den 26. Jun. Bænderne har mange gode og mytige Ting tilhørs. Desuden bliver der godt Program. Even Meo fra Everett har lavet et spille og forhåbentlig vil også Bethell Vand deltaget. Bænderne arbeider nu for at afholde Skriden på Pretegaarden. Den beløber sig til omkring 3400. Kom og hjælp dem.

En Søster af Mrs. Strand har netop kommet fra Norge og har hørt den hos Strandals. Vi ønsker hende velkommen.

Tirsdag holdes Bænderneske par Engelsk koncert i Bethell og Dummitz. Aftenmaden på det første Sted og Aften på det andet.

Stanwood.

John H. Nelson og Dennis Lunn ankommer den 16de dennes i Præd. Søndeldes hjem ved Stanwood Park. Tjernengel forrettebæ. Præd. sammen er Shirley Clerf for R. P. R. A. i Tacoma. Han har sin Hjemmesæddes fra vor Skole i Portland. Præd. er nylige Datter af Trefoldigheds Menigheds første og

eneste stiftsædder N. P. Leque. Mr. og Mrs. Nelson skal bo i Tacoma og vi har det højt håbt at de vil blive blandt Vor Kirrels Menigheds bedste og mest nyttejovne Medlemmer.

Stanwood Menigheds Skole afsluttede sit Ide Skoleår med en Udflygt til Missionsby Frederik den 8de dennes. Vi Tagens Begivenheder vil vi funne nærmest af Værne samme årsberetning Salmer: „Zorg o hvore Fader din.“ „Vor Gud han er ju joft en Borg.“ „Selv din lode berettiget al hønge.“ „Jesus lever Menigheds højt“ „Vi vil din pris udlønge.“ „Jeg gør i Gote højt jeg gør.“ „Besød du o din Veie.“ „Et er usdigt dette ene.“ „Jeg kom et Borg mig glæde vil.“

En almædlig Hældningsdag for at man hører fine Værne Gospel Sange, som med ille lidet vil se blivne fælt. Douce Melodier med Salme Zefi. er at de særlige Salme Melodier er for høje for Børn. Vore Skolebørn kan bruge for hvem som helst af dette Høje er fundt.

Martin Helsenstad, som siden den 2. Octobre har været Stolens Varet, vil også, om Gud vil, begynde det 3te Stolesar i perioden af Sept.

Mr. & Ms. Olufsenbænken har også hædt fra Stanwood til Beauty Valley i Kartebæn af Bellington, hvor hun har et hulst Vand. En Del af bænkes nogen hvilke venner har gjort Steine i bænks Hul en Lid idem for at lave bænks Hæld og tilsvarende Guds Tjernengel i sit nye Hjem. De ejerled sig en nyttefuld Ugegang.

Stanwood Skoleforening holdt en „Special Sole of Summer Picnic“ den 16de og forsøgt sin Hældesholdning betydelig.

Tacoma.

Billie Dags Michellus, en af Vor Kirrels Menigheds frivilete Sønner, har været et høj kommet til Krofør ejer et længere Engelsk „Gruppelab“ Hældesholdning til man hører høje funne indtage sin Plads ved Stolen. Vi ønsker hende velkommen tilbage.

Blændt besøgende son nævnes Mr. John Strand fra Amerikanske Minnesota. Han har en Lid næret på Det 25. nebe i det hellige California, og blev der bændt med Walter Cope, som han nu ejer tilbage. Endvidere: P. G. Sandvold fra Vitts Turien, Jæro. Han har været i Everett en Tur, men inntalte længere ned paa Sunbelt for at finde det ideale Opoldested for os, han ønsker at inde Washingtons Hældelige Rotur i fulde Trag, alt inden han sidder i sin

Bosd og drager Vale paa Vale op af det spættbare Sandstrand, eller han går hjemme og Hiller sine Hens eller plumper sine Jordbar. Stedet har en fælles er Ballen Island. Om br. Sandstrand skalde være i Tid her om, Jon til Sr. E. Klaesfjord, som har paa Den, sikkertlig kunne juog Ballen paa Tid. Vi hører dette her.

Konfirmation holdes i Vor Freliers Kirke næste Søndag formiddag den 21. Mai. Aftersogningsquodationen er fra Døg. 11. Den. Ofer til Indremissionen optages ved konfirmations Gudstjenesten.

Det inaudige Menighedsaften for Vor Freliers Menighed afholdes Lørdags Aften, den 2. Juni.

Vigeforsamlingen holdes til Andtagt for Orgelfondet i Vor Freliers Kirke afholdes Fredags Aften den 5. Juni. Her, deres Danseforet optreder for Jærtte Kong.

Hugdenforeningens Concerto's The Juul Fest afholdes Mandags aften, den 8de Junii i Vor Freliers Kirke Parlor. Alle er velkommen.

Walter Preus reiser fraa efter Vinf. til Øien for bl. a. at overvære Sangerfest. Hugdenforening og Sonderhøde i Chicago, 16de til 22de Junii. Walter Eger var besiddende i 1707 Sa. 1st Et. og til nere beklipelig med arbebet i Walter Preus's firma.

Dallas.

Dallas 14 eng. lund. Menigheds Skindforening har fået et riktig pent og godt „Chapel“ Orgel til Brug ved Menighedens Gudstjenester. Foreningens Medlemmer taler nu for hinanden over af fiele stræben.

Den næste Gudstjeneste i Dallas holdes andres Flertedag.

Renton.

St. James Menigheds Skindforening møder mandag den 18de Junii hos Mrs. W. Smith, 5006 R. 1925 St. udendør den 27de Mai. Denne forening har grund af Islands Rumfrit til Tacoma.

Gudstjeneste holdes i St. James Kirke den 18. Maj og de Søndag Aften i Mønsterby st. 8. Foretakningen udøres i det engelske Sprug.

Silvana og Arlington.

De fællede Uge har Menighedsfølger her haft det trækket med at forberede Blads for Zion's og Vor Freliers Menigheds Pretebolig i Nærheden af Zions Menigheds Stolehus. Hugdenforeningens Medlem-

mer tilmed sig at begge Hjerde samtidig Grunden, hvor den nye Ballen bygges, og rundt Stolehuset Grunden. De unge Herrer sammen med Udvangskomiteen og nogle andre fuldtalte arbejdet i en forholdsvis fortid, mens de unge Damez færgede for Modstillet i Stolehusets Hjælpen. Mættige arbejdere var der både inde og uden, og alle havde set at leje af den Tid de var der. „Prest-fence“ blev brygget paa Fremstiden af Udgangerne og 50 Tonner var „virkning“ rundt Resten af Grunden. Grundplanen for den nye Pretebolig er 30x46 fod, og Døden paa Udgangen er 20 fod.

Det næste og sidste som er blandt de ældste Settere her i Nabolaget rejste for en fortid lid siden til Øien paa en Sættur for at føre gammel Tauter i Nærheden af Arene. Et Døf. De agter at blive hørt fastflugt indtil Østers Sommerhav iager dem høm igjen.

Mrs. Niemanns døntjen og Datter Clara er juft komme tilbage fra Udarbejderhospital, Et. Park. Min., hvor Clara havde en Operation. Hun er nu fuldstændig frisk igjen og er meget vel tilfreds med Dr. Voelmanns Behandling.

Søndag den 17de Mai holdtes Konfirmation i Zions Webb. Min. Herren vigtige de Unge kom paa den Dag med vigtige Hjertet befjendte for Leo og gavet sig sit Taaboldstof. Det til Indremissionen optages.

Blandt de bejægende som var tilstede ved Konfirmationsquodationen var John A. Berg og Quirku fra Holmen, Bls., som i nogle Dage har bejægt Preteføllet med hæm de øvrige bejægde fra Øien.

Mrs. R. G. Johnson fra Arlington er nu paa Besøg hos sin Moder Jon i Minnejeta.

R. A. Drete har i den sidste Tid været meget hørt sig af „Crosiers“ men er nu i Bedring.

Untrent nr. 281 fra Wellington opter „The Santa Fe of the Willamette River“ er et stort vest nordt Setlement. En Sonderhøde organiserede der i Nærheden af den først belængte Jordene P. C. af Victor H. G. Dahl fra Silvana, som har holdt Gudstjenester der i den senere Tid. Menigheden teller nu 25 Huse og Udlyggerne til at flere vil slutte sig til er løpende. Mætte den gode Gud, sum lejl er farlig til denne fristne Menigheds Stiftelse. handlede ledet og færd den at den skal blive et Val i Verdens Marie, et Guds Røb maas ved den blive holdet

og øret, og af mange udsærlige Øjne måtte føres hen paa den Vel som føres til Salighedens evige Øjen.

H. G. B.

Caffand.

En valser fest holdtes her i Caffand Lærdag Aften den 16de Mai. Den døl, som stod paa Gudstjenesten låg ved Kirken, et løstet 14 fod i brevet og indredet til Pretebolig. Indredet er indrettet til Borgerhusetofale for Ungdommen. Udvalgningen og endre hellige Sammenkomster. Vore Knuds Sædtere har arbejdet herligt og der stod i Hallen og Preteboligen aldeles farlige. Man kan ikke se at det måtte holde fest. Bare valsen fra Døbene, Dølfrene, som mel til Døfet og spillede. Røden sang. Værtoruer, Zientrud og Quitsch og Dr. Niemanns Øfen assisterede. Karl Olaf delikatere og Sædtere gav os en lidet Præc paa hvor knapt beklædt arbejdet. Umertagne holdt Vært og medbedt Guds Helligheds over alle dem, som fal var ind og ud i denne valte Udgang. Vi havde også den Glæde at have Sjælmonde ved Victor Garien med os, og Victor Grænsberg havde lænt en venlig Døl, da han ikke havde femme. Selvstændig er der meget som endnu laves, Isakim Berle m. m. men Udgangen er nu loopen at den kan benyttes, og det er det vigtigste Menighed paa den barnhærtige Øst. Giv os alle Hunde og Døbem til at benytte den rigtig. Den næste er der både for mig og gammel og give os vi kan arbejde sammen i Enighed og med Trofast. Den glade Stemming kan godt tilføjs ved at hæfte en Sang, som var digtet for Anledningen. Man vil erindre at vi vor var inde paa den 17de Mai.

Vi valser nu til denne Hall,
Som i Dan's Room indvies,
Et Godt im Raade finde Hal,
Som alle her kan trives;
Som Mand og Kvinder, gammel og ung,
Som her har mange Højtiderfund
Og træde for den gode Dag.
Hvorfor vi nu er sammen.

Gud høje Prest og Menighed
Du har vor lille Kirke!
Vid altid Fred og Uredhed
Som her sammen viser.
Som skal i Outlands andre Vo
Som Kirke trives op nuavn.
Og Pretefolk og Menighed
Sæd nu sammen trives.

Og vi, her over Dan og Nord
Som bid fra gamle Venner,
Som Landet her tildt mod Nord,
Vi kan ej vente andet;
Som der vor Brødre stod en Gang.
Der vilde vi i Moders Haan,
Der jæbed vi vor Vorhems Sang
I Røges Skov og Dale.

Der Bilen nu har hættedengt
Hør indet sig ifere,
Bundstrøten nu fra Skov og Skov
Som hæsten lader høre.
Smøringue mi i Lujadvis
Der højer mi sin Skobers pris
Der Skogen mi, med sit skæbne.
Vi høje gamle Norge.

Der Voruefører mi i Dag
Du jæbler i det Høje
Du løber stolt dit lille Flag,
Du stræler din øre Tie,
Du Rend og Kvinde gaar i Høj,
Øre Øjet og Hætte vojer Flag
Som Norges dyre Frihedsdag —
Du er det fest i Norge.

Og de, som her fra Danmark læg,
Med hjemme Baglunde,
Hvor Rottergalens Triller flør
I lille Afnenstunde,
Og de, som kom fra fjendte sydt,
Som fluet har jævning Døf,
Og vi i Vorherenighed
Kan bryge os tilkommens.

Jøanna Johannezen.

En venlig Hilsen til alle Øerlands
Gætere.

M. H. G.

Stedomøde.

Vugt Sound Steds af den Roskilde Spande holdt Bladet i Zion's Ingholte Kirke, Ballard, 19, 20 og 21 dennes. Bladet begyndte Tirsdag formiddag med Gudstjeneste. Val. C. Borge fra Vancouver prædikede.

Tilhøde var følgende Prester: O. Borge, A. Harstad, H. A. Stub, H. C. Dahlson, H. Ingbrethsen, Ole A. O. Preus, O. Eger, H. M. Tjernsrød, J. L. Dale, O. A. Lingelstad, R. V. Xavier, Peter M. Høenstad.

Af tilhøde Deltagere var følgende tilhøde ved Bladet: Christ. Stensland, Union Hill, Redmond, Louis Dahl og Miss Tellie, Git; John A. Petersen, Tracyton; R. Anderson, Englehill; Sven Roe og Andrew Thompson, Et. R. C. L. Everett; Ole G. Dufeld og G. C. Andersen, Jon Silvana; John A. Teleshøj og R. A. Hougen, Emmanuel, Seattle; J. P. Larson, Lauana; Simon Grøn, Trefoldigheds, Stanwood; J. H. Steppenbach, Vor Frelier, Syd Bellingham; W. O. Larson og Abraham Hovset, Zion, Ballard; G. Olson og C. Moelstad, Laketon; C. V. Bland, Parfisland; L. Jørgensen og Paul Lang fra Island Lake.

Ud over M. Høenstad fra Stanwood optalte et Referat om Menighedsstolen med følgende Hovedpunkter:

1. Derom vi virkelig tror at den derre Jesus er vor Frelier vil vi finde det usædvanligt at underholde vores Barn om ham.

2. Menighedsstolen har vist sig at være en øverrig Indretning til

at give Ørnenes denne Undervisning.

3. Derom vi erfjender at dette er en god Ledning til osas Herren give Midlerne til at oprette Jødske Skoler.

Vest. D. A. Engelstad opførte et Referat om Abolitionen af følgende Hovedindhold:

1. Abolitionen er intet andet end Evangelieets Præstskab om Ørnenes naadige Hjælpselje for Jesu Kristi Økse. Uligt den eneste Smidte tilbage Guds Ærefra.

2. Abolitionen er altid godtig for Gud, men deus Nutte og Besvarende for den eneste offbanger deraf at vedkommende troe dette Guds Tillegn om sine Ørners naadige Hjælpselje.

3. Abolitionen bør meddeles til alle dem, som bejære det, undtagen til sofabonne som er aabenbare ubedrige Ørnbets tilbage Plat. 7, 6.

Dr. Vest. D. A. Ordal, som fulde hove reiceret om Menighedslemmernes Pligt til at deltage i Menighedsmedberne var fraværende, volgtes af Vest. D. M. Tjernagel til at indlede og sætte Samtalen på grib.

Vest. D. A. Stub opførte et Referat paa Engelsk om Livens Præster Ørnes Samtaler over dette Kunne fortæller det mest i det engelske Spræk, og afsluttede følgende Punkter: "The Source; Character; Necessity, and Manifestation of the Traits of Faith."

Onsdag formiddag benyndte Samtalen med Altergang og om Aftenen var det Program bestaaende af Øvelse og Tale. Øvelserne viste dog ikke nogen Raffle og Slag.

Volg paa Embedsmænds høje fuldgrade Indhold: Formand S. C. Paulson; Vice Formand, W. Holenstad; Lært. O. Anschutz; Programm. m. D. A. Ordal og O. Winge. Indbølle fra konference til at holde næste Øvelse der midtipes med Vest. Vest. Winge ved Stedien vistkommen og inviterede at den fulde kluse vel mod logen. Det blev besluttet at møde 29 Sept. til 1 Ott.

Dette er Programmet:

1. Øvelsen mellem 200 og 250. Evangelium. Ref. A. O. Bjørke. Supl. C. A. Engelstad.

2. Næbdets Opstandelse. Ref. D. A. Ordal. Supl. J. O. Dale.

3. Kirkelets Vidrag som Øvelse i Kroen og Hjærligheden. Ref. O. Uger. Supl. J. O. Dale.

4. Altergang. Ref. L. G. Johs. Supl. O. E. Grimholt.

Koningsprædiken, O. W. Tjernagel. Supl. Ove J. H. Peters.

Øffitsiale, H. G. Paulsen.

Mødtakket til Østen ved Vest. Ingelstads, fra Mr. og Mrs. C. Hansen, \$2.00.

W. Lundson, Røs.

Bibelen er Guds Ord.

Den 24de Oktober 1839 døde i England den romme 71-årigte Vice-Admiral Geno Wollegrove. Han havde udsoldt nogen en Storm ved Havet, varer med i maagt et Skib, hvor det gif varmt til; men fra Maaret 1830 af havde han også verret en tro Stridmand for vor Herre Jesu Kristi store Dag. Han ville nu have en stor Hjælper for Abolitionen, og i Maaret 1832 mægtede han ind i Britiskområdet for det engelsk-kirkeelige Missionsselskab, hvor han lige til sin Død vedvarede at virke med en brennende Hjærlighed til Missionen. Den Maade, hvorpaa denne Mand blev forvandlet fra en Modtaker af Missionen til en af dens trængte Verner, er usikkert, da man ikke kan se, hvilket virke han havde i Bibelen!

Den 7de Februar 1829 fulgte han af den britiske Regjering, det hvore, som Chief van del longege Krigsminister, "Seringapatom" af jore til Godhabet for at underhøje tilstanden paa de Øer, som var blivne umindelige til stridshandlen. Da fæde det,

Efter en Venje joarte dog en af dem: "Ja viselig troer vi det."

Admiralen fortalte: "Men, hvorfor troer du det? Kan du angive mit Grund, hvorfor du osier Bibelen fort at være Guds Ord?"

"Nej," joarte Manden. "Jeg har ikke, hvad Bibelen har udrettet her blandt os! Men den iffe overvundet og røddet af Veien alle de Bedringsgældigheder, som vor Guds i umindelige Tider havde levet nedanledt?" Guds andet end aleene Bibelen vilde have magtet at overvinde den Rigtsdorflse, som saaledes har beriget blandt os! Det blot menneskeligt Ord ville have funnet overhale og besege os til at forlade disse falske Guder; det formodede sun af Ord som i Sandhed er Guds Ord."

Ru hører det samme Spørgsmål rettet til en anden. "Jeg troer," sagde denne, "at Bibelen er Guds Ord, paa Grund af dens Vores Freihed. Forhen havde vi også en Religion, men betraaf, hvor mere og fort den var i Sammenhæng med den frie, rene Hjærlighed. Saaledes fanden er aabenbart i Bibelen! Det erfares vi, at vi er Søndre, og berettiges vi også, at Gud gav sin Son Jesu Kristus, hen for os, forat han stillede da for os. Men ved denne han ejerligeb hiver vi jalige. Nu hund andet end Guds Vibdom findes ikke givet os en Vare som denne! Og alene denne Vare fører også til Djælets sande Freihed."

En tredje varie var det samme Spørgsmål med følgende Ord: "Kan jeg betragter mig selv, som finder jeg, at jeg overalt paa min Vegene har visse Dørhængler, som mine Ledemad bærer sig paa, og har Dørhængler for mine Arme, Dørhængler for mine Skæleben, Dørhængler i mine Hæder. Kan jeg nu gribe noget, saa et der Dørhængler paa min Ørner, som sætter mig stand til at gjøre det. Kan mit Hjerte konfesere noget og Munden vil udtales det, saa er der Dørhængler paa mine Skæleben! Og jeg kan, saa har jeg Dørhængler" (Kortl. paa Side 8.)

Leadsmand.

Hvor de ønsker at bo paa et Sted hører ebeds Østen her rigelig tilhørs til faa en god Skoleuddannelse, saa dem nogle Spørgsmål. Williams gik med den sterke Veredvillighed ind bivær og lod hidtilde omstrent sjuemten Indhøste, som havde indhøstet sig i hans Øue. "Dine Herrer," sagde Williams til dem, "vil gjerne rette nogle Spørgsmål til eder."

Ru vendte Woldegrave sig til dem med det Spørgsmål: "Trot & at Bibelen er Guds Ord? - De gode folk skal nemlig hæmmede over dette Spørgsmål. Om Bibelen var Guds Ord — derom var det oldrig noget Lieblit holdt dem ind at tolke!"

og Minor Ave., Lake Union car. — Gudstjeneste hver Søndag Formiddag Kl. 11 og Aften Kl. 8. Søndagskole Kl. 9:45.

H. A. STUB, Pastor.
1215 Thomas St. Tel. Main 4428.

Newman, Cal.

Gudstj. 1ste og 3de Søndag i hver Maaned, Kl. 7 i den tysk-luth. Kirke. Søndagskole Kl. 1.

Stockton.

Gudstj. 4de Søndag Kl. 9:30.

H. W. SPØRENSEN, Pastor.

Portland, Oregon.

Gudstj. hver Søndag Form. Kl. 11 Aften Kl. 8 i Vor Frøbers Kirke. Hjemmet af El 10 og Grant St. Tag Bellwood eller W. R. eller W. W. Sparvogn til El Grant St.

Keiso.

Gudstj. efter Tilbudsning.
O. HAGOB, Pastor.

Silverton, Oregon.

Gudstj. 1ste, 3den og 5de Søndag Kl. 11 Form. paa norsk. 1ste og 3de Søndag Kl. 7:30 Aften paa engelsk. Underskriftsmønster under 2den Søndag Etterm. i Maanedens.

Berlow.

Gudstj. sistete Søndag i Maanedens Form. Kl. 10:30 paa norsk og Aften Kl. 7:30 paa engelsk. 2den Onsdag i Maanedens Kl. 7:30 Aften paa norsk.

Sacramento.

Gudstj. hver Søndag Form. Kl. 11 andtagen 2den og 3dste Søndag i Maanedens, da Gudstj. holdes Kl. 7:45 Aften. Kirken ligger paa Hill of Faith og First St. Tag Oak Park Car. Tel. 2128.

N. PEDERSEN, Pastor.
San Francisco.

The Trinity English Evangelical Lutheran Church, 2222 Howard St. near 18th St., San Francisco, residence, 2222 Howard St. Services: Sunday at 11 a. m.; Sunday School at 10 a. m.; Sunday School at San Bruno Chapel every Sunday at 1 p. m.
H. M. STENSRUD,
2222 Howard St. Phone: Market 2148

Oakland, Cal.

St. Pauls English Ev. Luth. Church, 22nd & Linden Sts. Services Sundays at 11 a. m. Sunday School 10 a. m.

Fruitvale.

Masonic Hall—services the 1st and 3rd Sundays of every month at 3:30 p. m. Sunday School every Sunday 2:30 p. m.

Hayward and Russell.

Services the 4th Sunday of every month at 2 p. m. and 3 p. m.

S. H. HUSTVEDT, Pastor.

Sacramento, Cal.

Vor Frøbers døsk ev. luth. Menighed—Gudstj. 1ste og 3de Søndag i hver Maaned Kl. 11 Form. og 7:30 Aften. 2den og 4de Søndag Kl. 7:30 Aften i Pythian Castle, El. af 8de og J Sts.

Suisun.

Livermore, Pleasanton, Penn. Robles, San Luis Obispo.
Gudstj. efter Tilbudsning.
W. A. LARSEN, Pastor.

Bellingham.

Zions Lutheriske Kirke, Grant St. nr. Gladstone. Gudstjenester hver Søndag Form. Kl. 11 og Aften Kl. 7:45. Alle Formiddagsgudstjenester holdes i det norske Sprug og alle Aftengudstjenester i det engelske Sprug. Søndagskole Kl. 10 Formiddag.

O. J. ORDAI, Pastor.

1460 Humboldt St. Tel. Main 2203.

Seattle.

Immanuel Lutheriske Kirke af den Norske Brødre, Hjørnet af Olive St.

PACIFIC DISTRIKTS PRESTER OG MENIGHEDER.

